

Acte d'homenatge a la reina i dames de les festes 2013

Reina i dames de la ciutat, membres de la corporació municipal, autoritats, president i membres de la Junta de Festes, reina i dames de 1964 i 1989. Senyores i senyors.

Esta vesprada celebrem un dels actes més emotius del nostre cicle fester. Emotiu per a vosaltres, Lorena, Ana, Rocío, Matilde i Ana, per a la Junta de Festes, per als vostres familiars i amics, per a nosaltres com a corporació... però també per a tot la societat vila-realenca.

Perquè hui Vila-real vos vol retre un merescut homenatge i ho volem fer sobretot en agraïment a la il·lusió i la dedicació amb què heu fet perviure una tradició que ens fa distints i únics. Una tradició que ens remunta als nostres orígens i que hem anat adaptant als nous temps sense renunciar mai a la seu essència. Igual que seguim avançant, dia a dia i amb els esforços de tots, per fer de la nostra una ciutat de futur i d'oportunitats per a tots i totes. Estimem la nostra ciutat i la nostra terra i eixe sentiment és el que ens dóna força.

El vent no sempre ha bufat a favor, però som un poble amb capacitat d'adaptació. El millor exemple, que no ens cansarem mai de recordar perquè resumeix a la perfecció el nostre caràcter esforçat i lluitador, encara estarà a la memòria d'alguns de vostès i altres ho haureu sentit contar als vostres avis. Aquell 1956 les taronges es van gelar, però els vila-realencs no ens vam quedar amb els braços creuats. El treball, l'esforç, la responsabilitat, el compromís... són valors que coneixem, que ens van fer i ens tornaran a fer renàixer.

Hui les circumstàncies no són les millors, però som una societat lluitadora que sap com superar les dificultats i els reptes que la vida ens planteja continuament.

Si tanquem els ulls una estona i ens traslladem a la nostra infantesa, segur que veiem imatges dels nostres pares, dels nostres avis. Ells són la saviesa, l'experiència i el símbol de l'esforç. Les seues paraules, els seus valors, els seus consells, la seua manera de viure les tradicions... han passat de generació en generació i gràcies als nostres avantpassats som el que som. Un poble amb identitat pròpia i amb tradicions que ens fan únics.

Tradicions que, ja ho hem dit abans, perduren en el temps també gràcies a dones com vosaltres: Lorena, Ana, Rocío, Matilde i Ana. Joves amb il·lusió que heu estat disposades a representar la nostra ciutat i escriure noves pàgines de la nostra història.

Per això, hui la ciutat de Vila-real vol donar-vos les GRACIES! Gràcies en majúscules per la vostra implicació i responsabilitat en el càrrec, per representar la vostra ciutat amb orgull.

Gràcies Lorena, Ana, Rocío, Matilde i Ana pel vostre treball i per dedicar-vos en cor i ànima al vostre poble. Per mostrar sempre el millor somriure davant de qualsevol situació, fins i tot alguns moments molt durs, en els quals, ho sabeu bé, sempre heu tingut el nostre suport, estima i respecte.

Hem tingut l'oportunitat de compartir moments que ens han marcat. Somriures, també alguna llàgrima... en definitiva, emocions que no es poden amagar quan ixen del cor. Em vénen al cap desenes d'imatges. Moments compartits que no oblidaré i sé que tampoc mai no podreu oblidar. La baixà i retorn de la Mare de Déu, l'ofrena a Sant Pasqual, la xulla, l'homenatge als nostres majors o també la responsabilitat de

representar el nostre poble en municipis veïns són un episodi que forma ja part per sempre de les vostres vides.

Qui anava a dir-vos que esta experiència vos podria aportar tant. Viure en primera persona tots els actes de les nostres festes vos ha permés redescobrir la vostra ciutat i la vostra gent.

Hui dieu adéu a un regnat que quedarà per a sempre en la vostra memòria. Per això, m'agradaria que guardàreu cada moment, cada imatge... com un tresor. Un tresor molt valuós format de persones, confidències, abraçades, mirades, gestos, somriures i llàgrimes compartides.

El vostre regnat acaba, però la vostra amistat continuarà per sempre. Espere que esta experiència vos haja ajudat a fer nous amics i amigues, a enriquir-vos com a persones, conéixer costums i tradicions desconegudes i a gaudir com mai de les nostres festes.

Ja formeu part de la nostra història i, per això, en l'acte de hui l'Ajuntament vos dóna les gràcies en nom de tots els vila-realencs.

Heu lluit amb orgull la vostra banda, que a partir d'ara mirareu amb nostàlgia i amb la satisfacció d'haver representat la vostra ciutat de la millor manera. Com també ho van fer la reina i dames de 1964 i 1989, que hui han volgut acompanyar-vos, i tantes altres dones de Vila-real. Elles, millor que ningú, entenen eixe sentiment perquè l'han viscut en la seua pròpia pell.

Gràcies a vosaltres també, reina i dames de 1964 i 1989, per estar presents en este acte i transmetre als vostres fills, als vostres nets... l'estima per les nostres tradicions.

Lorena, Ana, Rocío, Matilde i Ana. Hui vull agrair-vos tantes coses... que segur em deixe alguna. Sé que no sempre és fàcil compaginar les obligacions de festeres amb la vida personal, amb els estudis.... Però sabieu que l'esforç valia la pena i que la gratificació era tan gran que vos faria superar els moments més difícils.

I si parlem d'esforç, no podem oblidar la grandíssima tasca que feu tot l'equip de la Junta de Festes. Estimeu la vostra ciutat i treballeu amb la mateixa il·lusió que el primer dia. Des d'ací, vull manifestar-vos el nostre reconeixement perquè sou una part fonamental de les nostres

festes. Amb vosaltres, les nostres tradicions tenen assegurada una vida molt llarga.

Lorena, has exercit el teu càrrec amb la responsabilitat i el compromís d'una vila-realenca que estima la seua ciutat. Hem compartit actes i més actes, però sobre tot moments únics. Encara recorde la cara que sen's va quedar a tots el dia de l'ofrena. L'oratge no ens va acompanyar i no feien falta ni paraules per expressar el que sentiem. Però ja ho diu el refrany: Al mal temps, bona cara. No ens va quedar un altre remei. Finalment vam poder desfilat i gaudir del dia del nostre patró.

Sembla que va ser ahir quan va començar el teu regnat. Espere que este any haja sigut una carrera plena d'aprenentatge, de sorpreses, d'alegries... i d'experiències positives. Per a mi, ha sigut un plaer estar al teu costat i al de les teues dames durant este temps que tan ràpid ha passat.

De fet, el temps passa tan ràpid que quan te n'adones no es pot tornar arrere. Per això, en el nom de tots els membres de la corporació

municipal i del meu propi, vull demanar-vos disculpes, per si alguna vegada heu sentit que no hem estat a l'altura.

Lorena, Ana, Rocío, Matilde i Ana. Vosaltres hui sou les màximes protagonistes, però m'agradaria dedicar també unes paraules a les vostres famílies. Els vostres pares, els vostres avis, els vostres germans... ells han estat al vostre costat durant este any i han fet possible el vostre somni. Sense ells tot açò no haguera estat possible. Pagueu-los amb el vostre amor, dia a dia, any rere any, tota la vida... Perquè la família sempre està al nostre costat i, de vegades, no ho apreciem com cal.

Gràcies Marisa, Pasqual, Carmen, Alfonso, Matilde, Pedro José, Gloria, Rocío....

Gràcies per haver transmés a les vostres filles l'estima per la nostra ciutat i per haver compartit amb elles un any ple de nervis, d'il·lusions i de tantes altres coses que quedaran entre vosaltres. Però sobretot, gràcies pel vostre esforç .

Lorena, prompte acabarà una etapa inesborrable de la teua vida i li lliuraràs el testimoni a una altra vila-realença, a Paula, i segur que també algun dels teus consells fruit de l'experiència.

Ella veurà complit, com tu, un dels seus somnis i iniciarà un any amb la il·lusió, la responsabilitat, els nervis i la impaciència de representar la seua ciutat amb l'elegància i dedicació amb què tu també ho has fet.

Paula, Marina, Belén, Miryam i Carmen Maria: vosaltres heu començat ja a formar part també de la nostra història. Només vos demane que gaudiu de cada segon que viureu i que compartiu tant els bons moments, que seran molts, com els més complicats.

Podríem seguir tota la vesprada, però ha arribat el moment de posar punt i final a este acte. Un acte que significa el final d'un cicle i l'inici d'un nou període. Un acte que no podríem celebrar sense la implicació i la il·lusió de joves com vosaltres.

Lorena, Ana, Matilde, Rocio i Ana. Sé que són moments de nostàlgia, però vos emporteu un bon grapat d'experiències positives que estic segur vos acompanyaran per a sempre.

Gràcies a les cinc per haver compartit amb nosaltres unes festes plenes d'emoció.

Vos desitgem de tot cor molta sort i felicitat.

Hui també vull donar públicament les gràcies a totes aquelles persones, entitats, associacions... que amb la seua implicació fan possible que les nostres festes continuen vives.

També vull fer menció als tècnics de l'auditori municipal per fer possible que visquem encara amb més emoció actes com el de hui.

I moltes gràcies també a tots vostés per la seua presència i la seua atenció. Molt bona nit.